

فناوری مدرن برای پاشنه و پنجه

به صورت طبیعی پر می‌شد و تمامی منسوجات را حذف کرد. بدین معنی که می‌توانست در هر شکلی با هر لبه و کناره‌ای قالب‌گیری شود و دیگر نیازی به لبه‌های اسکی شده نبود. در کنار تمامی این مزایا، هیچ دورریزی نداشت و تمامی ضایعات مجدداً مورد استفاده قرار می‌گرفت. در سال ۲۰۰۵ شرکت Renoflex با جایگزین مواد طبیعی به جای عناصر مصنوعی گام را فراتر گذاشت. این مسئله محصولات را بیشتر دوستدار محیط‌زیست کرد و امروزه تولیدات آنها تا ۷۰ درصد قابل بازیافت هستند.

تکنولوژی پیشرفته

بیشتر موادی که برای تولید پنجه و پاشنه مورد استفاده قرار می‌گیرد با روش‌های اکستروژن فیلمی، پوشش پودری یا تف جوشی و تلقیح لایه‌ای تولید می‌شوند که برای حمل‌ونقل باید به صورت ورقه‌ای به دست مصرف‌کنندگان برسد و برای قسمت‌هایی که نیازمند استحکام بیشتری هستند به رویه کفش متصل شوند. این فرآیند نیازمند صرف وقت و هزینه است که نمی‌توان از آن صرف‌نظر کرد. روشی که قبلاً مواد را به صورت ورقه‌ای تولید می‌کرد در حال حاضر از پایه تف جوشی متفاوتی استفاده می‌کند و قالب‌گیری پنجه و پاشنه را کاملاً انجام می‌دهد تا دیگر نیاز به تکرار این روش در محل تولید نباشد. می‌توان گفت که زمانی که پنجه و پاشنه مدنظر باشد Rhonoprint تمامی محسنات را دارد. برای تولید هر ضخامت یا تراکمی قابل تنظیم است و سلیقه هر مشتری را تامین می‌کند. پنجه و پاشنه با قالب‌ها و مواد مختلف تولید می‌شوند و دیگر نیازی به برش و اسکی کردن مواد ورقه‌ای نیست که در کنار ضایعات صفر، صرفه‌جویی در زمان و هزینه را به همراه دارد. در واقع آنها در حال تولید محصولاتی سریع و موثر هستند. تولید گاز CO₂ را به کمترین میزان کاهش می‌دهد. اکنون فناوری پنجه و پاشنه بسیار متفاوت است از چیزی که این شرکت ۷۰ سال پیش شروع به تولید کرد.

پنجه پا و فضای مناسب پاشنه معمولاً چیز بدیهی در نظر گرفته می‌شود در حالی که از موارد بسیار مهم هستند. پف قسمت پنجه، شکل انگشتان پا را حفظ می‌کند، از فرورفتگی جلوی کفش جلوگیری و ظاهر آن را شکل می‌کند. این مسئله درباره پاشنه نیز صدق می‌کند و هنگام راه رفتن از پاشنه محافظت خواهد کرد. استحکام قسمت پاشنه در کفش‌های زنانه بسیار مهم است. تلاش‌های بسیاری انجام شده تا اجزای این قسمت‌ها ارتقا پیدا کند و در نهایت منجر به تولید پای‌پوش‌های مدرن توسط سیستم‌های فوق‌هوشمند شده تا سلیق مختلف را پوشش دهد. معمولاً اجزای هردو بخش پنجه و پاشنه از چرم گیاهی دباغی شده است که برای نرم شدن در آب قرار می‌گیرند، به رویه کفش الحاق و بعد از چند روز خشک می‌شوند. مکانیزاسیون به فرآیند تولید سرعت بخشیده است. قسمت پنجه از لایه‌های کتان تهیه می‌شود که به سلولوئید آغشته شده و با استون آن را آماده می‌کنند تا در کنار استحکام و دوام، شکل نیز باشد. تنها مشکل این روش مدت زمان خشک شدن است. از چرم‌های تخته‌ای برای پاشنه استفاده می‌شود که با دقت بالا برای هر مدلی قالب‌گیری می‌شود و بسیار بادوام و مستحکم است. به همین دلیل است که هنوز هم برای تولید بهترین کفش‌های زنانه از این روش استفاده می‌شود.

تغییرات پیایی

در اواخر دهه ۱۹۴۰ میلادی در هیچ جای دنیا تغییرات به سرعت آلمان نبود، جایی که برادران جیولینی ایده تقویت یقه‌های پلاستیکی پیراهن را دادند و آن را برای پای‌پوش استفاده کردند. این مسئله منجر به نوآوری Rhonoflex GmbH در سال ۱۹۵۲ شد. در اصل برای پنجه از منسوجاتی استفاده می‌کردند که با رزین‌های فرمالدئید اوره اشباع شده بود که می‌توانست در خط تولید با آب نیز فعالیت کند. این روش به دلیل استفاده آسان، عدم تأثیر بر دست‌های کارگران و عدم انتشار بوی مضر، بسیار محبوب شد. آنقدر سرعت و کیفیت تولید بالا بود که پنجه‌های Rhonoflex در سراسر اروپا مورد استفاده قرار گرفت. اصلاحات نهایی اواخر دهه ۱۹۸۰ با نام Rhonoflex به بازار معرفی شد که کاملاً پایه پودری داشت و همچنان